

Kære venner.

Hverdagen i Cambodja er hverdag ligesom i Danmark, og dog er den så alligevel helt forskellig. Ikke så meget pga. vejret, maden, kuturen mm. men langt mere fordi at vi er "fremmede" her. Det kan vi ikke komme udenom, og det vil nok forblive sådan. Og vi er langt væk fra vores familier, dem mangler vi en hel del også i hverdagen. Men det er godt at det igen er blevet muligt at rejse til Cambodja fra DK, og vi har ligenu besøg af Monicas forældre. Det er rigtigt dejligt, og vi nyder det alle sammen.

Udover besøget af Inge og Thorkild, går hverdagen sin gang. Alfred har sommerferie fra skolen, så Manola og Alfred hygger sig herhjemme, og har gang i rigtig mange ting i løbet af dagen.

Simon tager på undervisningsturer sammen med Junii, og Monica har godt gang i sy projektet.

Vi har flyttet "systuen" hjem i vores hus, og det fungerer rigtig godt. Det giver Lin og Sue (de to piger der syer) en anden oplevelse af at tage på arbejde, og samtidig giver det Monica en langt bedre mulighed for at være med i de forskellige processer.

Monica er ved at have lært Lin og Sue godt at kende, og det åbner op for snakke om alt muligt og deriblandt også om tro. Lin blev døbt i 2018 og har troet på Jesus siden, men for Sue er det nyt og noget hun ikke helt ved hvad hun skal tænke om. I må gerne være med til at bede for begge piger. At Lin må blive bevaret i troen, og at Sue må tage imod Jesus som sin frelser.

For et par uger siden tog vi afsked med vores to volontører, Christina og Trine. Vi har været meget glade for dem begge, og derfor var det også svært at skulle sige farvel. De har været rigtig gode til at lege med Alfred og Manola, og vi har virkelig nydt at have Christina og Trine som vore naboer.

På det fodboldhold hvor Simon er træner, kommer fire af drengene i kirken hjemme hos Seoun. Det er dejligt at se at arbejdet bærer frugt. Seoun og Kathrine åbner deres hjem for drengene på fodboldholdet. Og de hjælper dem med skolearbejde, og lærer dem at spille guitar og trommer. I må gerne være med til at bede for drengene. Og om at flere fra fodboldholdet må tage med i kirken.

Herren selv går foran dig,
han vil være med dig,
han vil ikke lade dig i stikken og ikke svigte dig;
vær ikke bange,
og lad dig ikke skræmme!

Guds fred.
Manola, Alfred, Monica og Simon Kronborg